

de bref från Friherrinnan Knorring kan Du se, att det är en vacker tid, sedan jag sist skref.

Din Vän
Zacharias Hæggström

P. S. Det gläder mig att se, det Du börjar rusta ihop till eget bo och egen familj, tvifvelsutän icke mindre glädjeric och hugnelig, för det christlig kärlek och barmhertighet tagit hand om anordningen.

10 P. S. Bland obesvarade bref finner jag nu äfven ett från Dig utan datum, angående Musik-Directeur Ehrström i Helsingfors. Vid det här laget måste väl hans lilla Sångbok vara färdigtryckt hos Norstedt & Söner.

261 J. V. SNELLMAN - J. H. E. NERVANDER 12.IX
1844

HUB, Diverse brev

20

Kära Broder Janne!

Jag hade väl icke önskat, att mitt första bref till Dig skulle påminna Dig, att mycken egennyttia styrer verlden, då Du nu lätt finner, huru endast behovet att besvåra Dig med mina kommissioner kommit detsamma åstad. Det är dock någon håg att befria Pappa från besvär, som ingår deri, honom, som nog i sin dar fått möda sig, både för mig och andra. Också är jag öfvertygad om, att Ditt unga sinnes tro på oegennyttig värma hos människor icke så lätt kan störas. Och det är 30 väl, att så är. Ty på den tron har väl mången förlorat i timliga egodelar, men ingen i sann mensklig lycka, hvad än egoister må påstå om motsatsen.

Till Din Studentvärdighet får jag hjertligt önska Dig lycka. Det har allt sin glädje att slippa lexläsningen åtminstone till namnet. Läser Du nånsin Saima, så har Du sett, att jag tror det maneret ännu starkt råda äfven vid Universitetet i stället för Studentstudier. Någon frihet på annat håll får man först, då man börjar sköta sig sjelf. Den skulle jag gerna unna Dig, och tror väl Pappa icke heller har något deremot, så snart han anser Dig hafva gjort unnan nödvändiga preliminarstudier. 40 Men till nästa vinter bör Du väl tänka på att komma ut till någon kondition. Hemmet är väl kärt och bra, men det är icke godt att dröja der all tid för en karl. Borta vankas väl tråk och bekymmer, men fröjden att något sköta om egen framtid ger dock ersättning, och *vinsten* blir, att man småningom lär sig det.

Efter denna korta predikan för <***>brorskapets skuld, går jag till kommissionerna:

I Pappas namn har jag ifrån Universitetsbiblioteket en mängd böcker, som böra återställas före den 1 Oktober. En del af dessa blefvo på hitresan illa medfarna och behöfva reparation. Jag har nu afsändt 50 med Magister Cygneus »Tenneman Geschichte» <der> Philo<sophie> II B<andel>»; med Dr Ehrström (träffas hos Orgelnisten) »Kants Ges<ammelte> Werke 6 B<and>»; med Handkanden» Roering (träffas hos Fru Strandberg) sistnämnda verk 2 B<and> och »Garve's öfversättning af Cicero's de Officiis 2 B»; samt afgår, med Mag. Kellgrén »Spinozae Opp I B». Alla dessa böcker har jag adresserat till Bokbindar Lagerström

(i Bagar Holms gård bredvid Fru Strandbergs) för att putsas och sedan aflemnas hos Pappa. Nu är min vänskapsfulla begäran, att Du ville hafva godheten höra till hos Bokbindaren, om böckerna ankommit, påskynda deras putsning och aflemna dem till Biblioteket, eller, om de icke finnas hos Adressen, göra förfrågan hos de nämnda Herrarne.

För allt detta besvär min vänskapsfulla tacksägelse. Tänk att Pappa eljest skulle åtagit sig det, så går det lättare.

Helsa hjertligt Mamma, Fastrar och Systersmulan. Bed henne, Augusta säga, huru det nu står till med xxxfeldtska affären, så att Du får underätta mig om saken. Ty jag hoppas, Du vid tillfälle skrifer några rader, mig till glädje. Icke blott som Tidningsskrifvare hör jag gerna nyheter, utan äfven derföre, att jag här ligger bortgömd och begrafven, äro mig alla underrättelser om världens gång serdeles kärkomna.

Lef Väl!

Din gode Vän
Joh. Vilh. Snellman.

Kuopio 12/9 44.

262 J. V. SNELLMAN – J. J. TENGSTROM 12.IX
1844
HUB, Kellgreniana

Vördade Bror!

Rätt längtan att få göra mig påmindt med några rader drifver mig att skriva. Jag tänker dervid också på glädjen att icke saknas bland de tillgifna, som mottaga Bror vid återkomsten från sommarlägret, hvilket såsom jag hoppas varit Bror lika angenämt och uppfriskande som alltid – så vidt denna svala och regniga sommar medgifvit det. Synnerlig glädje har det gjort mig veta, att Bror haft tillfälle äfven denna sommar bibehålla sitt redan kärblifna refugium; och med den egare Botby nu har lærer väl detta så blifva äfven för framtiden.

Roberts besök härstädes gaf mig tillfälle höra att äfven i öfrigt allt i Brors kära hemlif gått sin lyckliga, ostörda gång. Hans sednaste år har, så mycket jag kunde finna utvecklat kurasjet och ett synnerligen glad lynne. Dock lærer den första punkten vara den kinkigaste hos ungdomen i våran bygd, ehuru mycket än derom utbasunas. Säkert vore det för Robert väl att få lefva något mera utom hemmet. Jag förstår väl, att Bror icke vill se honom såsom rabulist. Men utom det, att en släng deraf i unga år icke just lærer vara så skadlig, så är jag äfven öfvertygad, att Bror icke heller gerna ser honom trampa vanlig dragarväg till bröd och embete. Men går det fort i examenslexor, så lærer den vägen blifva den enda att tillgripa. Jag vill tillstå, att jag i öfvertygelse härom tillrådt honom att genast vända sig till någon litterär verksamhet och betrakta examina, specimina &c. såsom ceremonisaker, hvilka man sedan i förbigående absolverar, då behof deraf göres. Något, som jag deremot icke vågade yrka på, men som jag anser hafva serdeles gagnat mig sjelf, är läsningen af de Franska upplysningsmästarens skrifter. Ty jag tror fullt och fast, det för en frisk verksamhet vara lika gagneligt som svårt att något frigöras från det Tyska skolastiska tvånget. Och för detta